पद्मपत्रेचणौ वीरौ तटामुकुटधारिणौ। युवामन्योन्यसदृशौ देवलोकादिवागतौ ॥ १०॥ विशालवन्नसी सीम्यी मानुषी देवद्रपिणी। उभी योग्यावहं मन्ये रित्ततुं पृथिवीमिमां ॥११॥ ससागर्वनां कृत्स्नां मेरुविन्ध्यविभूषितां । एवमर्काणि पश्यामि पार्थिवव्यञ्जनानि च ॥ १२॥ र्मे च धनुषी चित्रे दिषचित्तानुतापने । प्रकाशेते यथेन्द्रस्य वज्जे हेमपरिष्कृते ॥ १३॥ मुपूर्णा निशितेर्वाणीस्तूणाश्चापि मुदर्शनाः। जीवितानकरे ेेंचेरिर्ज्वलद्विरिव पत्नेगैः ॥**१**८॥ मकाप्रभावौ विस्तीर्णी तप्तकाटकभूषणौ। खङ्गावेतौ विराजेते निर्मुक्तोर्गसंनिभौ ॥ १५॥ वृवं मया भाष्यमाणौ कस्मान्मां नाभिपश्यथः। विवत्तुं समनुप्राप्तं किं च मां नाभिजल्पयः ॥ १६॥ सुग्रीवो नाम धर्मात्मा कश्चिद्वानर्यूषपः। वीरो विनिकृतो भ्रात्रा जगद्रमित दुः खितः ॥ १७॥ द्रतो उन्हें प्रेषितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना । राज्ञा वानरमुख्यानां सृनूमान् नाम वानरः ॥ १६॥ युवाभ्यां सक् धर्मात्मा सुग्रीवः संख्यमिच्हति । तस्य मां सचिवं वित्तं वानरं पवनात्मतं ॥ ११॥